

IV-1964
1-6

SLUŽBA BOŽJA

LITURGIJSKO-PASTORALNI LIST

GODINA IV

MAKARSKA 1964.

BROJ 1

SPLIT

TEOLOGIJE

KOLIKO ŠTO VRIJEDI U JERUZALEMU?

Naš list započinje evo četvrto godište u času crkvene povijesti koji slobodno možemo označiti kao čas mjerenja, vaganja, procjenjivanja.

Prorok Zaharija vidio je čovjeka s mjerom u ruci; mjerio je širinu i dužinu starozavjetnog Jeruzalema (Zah 2, 1-2). I sv. Ivan apostol vidio je anđela sa zlatnom trskom u ruci; mjerio je sve pojedinosti nebeskog Jeruzalema (Otkr 21, 15).

Na putu ostvarenja namjera Božje providnosti između starozavjetnog i nebeskog Jeruzalema stoji Crkva — novoza-vjetni Jeruzalem. Čini se da je došao čas njegova mjerenja. Sveti Sabor prihvatio se napornog posla da dobro izvaga i od-mjeri sve što se daje mjeriti u Crkvi: u njezinom nutarnjem životu, u njezinom odnosu s drugim religijskim zajednicama i današnjim svijetom. Mjerenje Crkve kao cjeline sigurno će biti poticaj da se dobro izmjeri koliko što vrijedi u svakoj pojedinoj biskupiji, župi, redovničkoj zajednici, obitelji i u životu svakoga pojedinca.

»Služba Božja« želi doprinijeti svoj mali udio u ovom sveopćem ispitu savijesti, u ovom sveopćem nastojanju da mjerenje današnjeg našeg kršćanstva bude što točnije i potrebna obnova što uspješnija. U svim pitanjima o kojima raspravljamo ne želimo drukčije mjeriti nego »po mjeri pravila koje nam Bog odmjeri kao mjeru« (2 Kor 10, 13).

U svjetlu zore novog dana koji sviće Crkvi lakše ćemo uočiti širinu, dužinu, visinu i dubinu neistraživog Kristova misterija (Isp. Ef 3) koji nam je bilo dosta teško spoznati u noći za koju vjerujemo da je na izmaku. Uvjerenje da se približio svijetli dan i želju da što prije svane izrazio je Sv. Otac u pismu upravljenom dekanu kardinalskog zbora, 12. rujna 1963: »Neka Crkvi i svijetu što prije svane onaj sunčani dan kojega je on (papa Ivan XXIII) ugledao zoru!«

Čas je dakle da pažljivo izvagamo vrijednost onoga što radimo. Na zidu Baltasarove palače u Babilonu napisala je sudbonosna ruka: »THECEL: stavljen si na vagu i ustanovilo se da si lagan« (Dan 5, 27) . . . »Na opomenu nama!« (I Kor 10, 11).

Ne smijemo se bojati suočenja s bilo kojim problemom. Crkva će do konca ljudske povijesti znati naći lijek za sve rane čovječanstva.

Mjerenje vrijednosti svih pojedinosti u životu današnjeg kršćanstva treba da posluži uzvišenom cilju temeljite obnove. Bez bojazni iskreno priznajmo da vrijedi ono što vrijedi i da ne vrijedi ono što doista ne vrijedi. Papa Pio XII usvojio je za područje liturgijskog i pastoralnog života Crkve aksiom apostola Pavla: »Sve prokušajte kakvo je, i zadržite ono što se ustanovi da je dobro« (1 Sol 5, 21).

o. J. RADIC

SABORSKA UREDBA O SVETOM BOGOSLUŽJU

Kako je izrađena i proglašena, kako će biti provadana?

Poznato je da je shemu o svetoj liturgiji, kao i druge, izradila posebna predkoncilnska komisija na temelju prijedloga biskupa i katoličkih univerza cijelog svijeta, te rimskih kongregacija. Papa Ivan XXIII imenovao je 15. VI 1960. predkoncilnsku komisiju u kojoj su bili neki biskupi, kurijalni činovnici i stručnjaci, među kojima je bio i naš Dr D. Kniewald. Komisija je radila tajno, a što je o tome smio kazati rekao naš stručnjak u članku »Što očekujemo od koncila« (v. 1. br. lanjskog god. našeg lista).

Bog je dao da je liturgijska shema prva došla na pretres u općim saborskim sjednicama, odmah netom je nezaboravni Ivan XXIII 11. X 1962. svečano otvorio II vatikanski sabor. Kroz ovo je vrijeme spomenuto više razloga zašto je dana prednost liturgijskoj shemi, ali je valjda najtačnije pogodio bolonjski kardinal Lercaro koji je kazao da se je time htjelo naglasiti pred cijelim svijetom: prije svega treba dati slavu Bogu, a to upravo najsavršenije i javno čini crkvena liturgija. Uz to je time od početka istaknut pastoralni značaj ovog sabora, jer danas ne možemo pastoral zamisliti bez liturgije.

Iza kako su saborski oci izabrali 16 svojih drugova (među njima i našega preuz. biskupa A. Pichlera), a Sv. Otac imenovao ostalih 9 biskupa u koncilnsku komisiju za svetu liturgiju,